

1 Febr. 1920.

No. 3.

25e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Wij gelooven, dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn :
1e. Geloof in den Heere Jezus Christus; 2e. Bekeering; 3e. Doop door onder-
dompeling tot vergeving der zonden; 4e. Oplegging der handen voor de Gave
des Heiligen Geestes. 4e Art. des Geloofs.

REDEVOERING

gehouden door APOSTEL JAMES E. TALMAGE, in den Tabernakel te
Salt Lake City.

De Heere nu had aan mij, Abraham, getoond de intelligenties, die georganiseerd waren eer de wereld was; en onder al dezen waren er vele van de edelen en grooten; en God zag deze zielen, dat zij goed waren en Hij stond in hun midden, en Hij zeide: Deze zal Ik tot mijne regeerders maken; want Hij stond onder diegenen die geesten waren, en Hij zag dat zij goed waren; en Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt een hunner; gij waart gekozen voor gij geboren waart."

Indien gij den naam van onzen modernen profeet in de plaats wilt stellen van den ouden patriarch, kunt gij u een denkbeeld vormen van mijn standvastig geloof in den eersten staat en het onsterfelijk bestaan van President Joseph F. Smith. Er was geen veranderlijkheid in zijn prediking. De jongen op bloote voeten, de vijftienjarige zendeling op de eilanden der zee, de meer ervaren en rijpere verkondiger van het Evangelie in deze en andere landen, was de profeet in den toekomst, de leider in de school en de heerscher in voorbereiding. Wij achten het ons een eer zijn nagedachtenis te herdenken. Geloof ge dat onze zwakke woorden iets aan zijnen staat kunnen veranderen? Denkt ge dat deze dienst voor hem gehouden is? Hij zou zulk een onvergeeflijke vergeetachtigheid van onzen kant kunnen doorstaan, als aan den dag gelegd zou zijn door de gebeurtenis ongemerkt te laten voorbijgaan; doch wij kunnen dat niet doen, uit zelfrespect; noch konden wij de begeerte in ons hart onderdrukken, voortkomende uit de bron van levend water en uit toegenegenheid

voor onzen dierbaren heengegane broeder en leider; der tijd voorbij latende gaan zonder uitdrukking te geven aan onze gevoelens voor de lessen die hij onderwees. Hij was een man zooals de profeten voorspelden dat zou komen.

De geïnspireerde schriftuur dezer dagen, dagen van volheid, dagen van voleinding, dagen welke onmiddellijk voorafgaan aan Christus' komst, spreken van den geest welke alom zou heerschen. Zij spreken van de verwarring welke algemeen zou zijn; van de zegeningen, die God zou geven aan de wereld; en de grootste ervan was de zegening van groote mannen. Herinnert gij u zijn belofte niet, „Voorwaar Ik zal een man maken kostbaarder dan fijn goud”. Zulk een gave werd gerealiseerd in den persoon en in de bediening van President Joseph F. Smith. Geen man kan ooit zijn plaats innemen. Er is een unicum in den werkelijken profeet, den profeet van God. Hij heeft geen opvolger en naar denzelfden maatstaf heeft hij geen voorganger. Inderdaad, andere mannen mogen het ambt hebben vervuld dat deze had, zooals andere mannen de plaats zullen innemen na zijn heengaan: doch er is een onderscheid in ieder van Gods leiders, hetwelk zijn plaats heilig maakt. En toch zullen er andere profeten in Zion zijn zooals er machtigen in het verleden waren; doch geen enkele vervulde de plaats zooals de andere. Zonder de bijzondere bediening van Joseph F. Smith, kon de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet zijn en zou niet zijn wat zij nu is. Hij was voorbeschikt voor het bijzondere werk van zijn tijd, voor het werk en bediening. Ik zal de vele dingen niet herhalen van persoonlijke ervaring met President Joseph F. Smith, welke mij de zekerheid gaven, dat hij de groote man was, dien wij ons hebben uitgeschilderd; doch ik getuig tot u dat Joseph F. Smith, een der werkelijke apostelen was des Heeren Jezus Christus. Ik heb geluisterd naar zijn woorden van getuigenis en waarschuwing tot duizenden die vergaderden en heb hem bij zeldzame gelegenheden alleen gesproken en bij gelegenheden minder zeldzaam, maar toch niet gewoon, met mijn broederen en anderen, heb ik hem hooren prediken in conversatie, en nooit zag ik zijn gelaat zoo verlicht, noch zijn persoon zoo met macht bekleed als wanneer hij getuigenis gaf van den Christus. Het scheen mij toe als kende hij Christus, zooals een man zijn vriend kent.

Voor velen was President Joseph F. Smith als een der laatste schakels welke de tegenwoordige generatie verbindt met die der vroegere dagen van de Kerk. Maar ofschoon dat spreekt van het lange verleden in jaren gemeten, is het een wonderbaar iets dat

Joseph F. Smith altijd met zijn tijd meeging. In alles wat goed was, was hij altijd „up to date”. Hij toonde geen gehechtheid aan verouderde methoden als betere gegeven waren en bewezen hadden praktisch te zijn. Langen tijd voordat hij heenging, zooals ik zeide, en nu waag weder te zeggen, was hij de levende belichaming van de waarheid, welke scholen en colleges den leerling niet aanbrengeu. Hij was voor mij de beste man met wien ik heb omgegaan. Hoordet gij hem ooit gebrekkige taal gebruiken, slecht Engelsch? Hij was geen redenaar, en ik ben er blij om, want voor hem hadden redenaarstalent en alle soortgelijke zaken een tint van bombast, en ijdel vertoon, en wist hij niet te spreken op een kunstige manier, toch bezat hij de gave welke ver boven redenaarskunst is als profetie is boven waarzeggerij, de gave der welsprekendheid. Hij sprak niet tot het oor, doch rechtstreeks tot de harten der menschen. Waar is hij nu? Kort voor zijn heengaan mocht hij een blik slaan in het hiernamaals en zien waar hij spoedig zou arbeiden. Hij was een prediker van rechtvaardigheid op aarde, hij is een prediker van rechtvaardigheid vandaag. Hij was een zendeling van zijn jeugd af aan; en is hij een zendeling heden onder hen die het Evangelie nog niet hoorden, ofschoon zij zijn overgegaan naar de geestenwereld. Ik kan hem mij niet anders voorstellen dan werkzaam te zijn in het werk van den Meester. En had iemand gepoogd of zou iemand pogen zijn aandacht af te leiden en hem in andere paden te doen wandelen, dan zou hij zonder heiligschennis de woorden gebruiken van den Meester: „Weet gij niet dat ik zijn moet in de dingen mijns Vaders?”

De Heere moge ons helpen aan hem gelijk te worden, geschikt zijn hand te drukken en een glimlach te verdienen als wij hem weder zullen ontmoeten. Dit bid ik in den naam des Heeren Jezus Christus. Amen.

Vertaald door JAN DE GRAAF.

Zaligheid bevestigd op gehoorzaamheid aan Gods wetten.

Toespraak gehouden door Apostel JAMES E. TALMAGE in den Tabernakel te Salt Lake City.

(*Vervolg van Blz. 23.*)

ACHAN'S BEKENTENIS.

Op zulk een manier werkt gehoorzaamheid; maar het moet ten volle zijn en onvoorwaardelijk. Indien gij meer gevallen wenscht te hebben, leest dan het zevende hoofdstuk van Jozua, het verslag van

de poging om de kleine stad Ai te nemen, nadat de groote stad Jericho genomen was door de legers van Israël. Een afdeeling der troepen werd tegen die stad gezonden, vertrouwend op de belofte van God dat Hij hunne veldslagen zou helpen winnen; dat Hij de overweldigers zou verdrijven van het land hunner belofte om het hun te geven. Maar de mannen van Ai boden hun weerstand, en tot hun verrassing vloten Israëls soldaten, en zes-en-dertig van hun werden verslagen. Toen Jozua zulks hoorde, scheurde hij zijn kleederen en viel op zijn aangezicht ter aarde, voor de Ark des Heeren, tot den avond toe, hij en de oudsten van Israël, en wierpen stof op hunne hoofden, in hunne vernedering tot den Heere biddend; en het woord des Heeren kwam tot hem, hem zeggende niet in het stof te blijven liggen; maar te beginnen om de oorzaak uit te roeien, die 's Heeren gunst van hun afgewend had, want de belofte des Heeren was op voorwaarde gegeven, zooals iedere belofte door God gemaakt, is gegeven. Hij had beloofd hunne veldslagen te vechten, met dien verstande, dat zij Zijne wetten zouden onderhouden; en de Heere gebod Jozua de stammen Israëls tezamen te roepen om uit te vinden door wien de moeite gebracht was, en Jozua gehoorzaamde. Het lot viel op een zekere stam. De leden van dien stam, de hoofden der familiën, werden toen tezamen geroepen, en weder werd het lot geworpen, en de familie op wien het lot viel werd toen beproefd. En ten slotte viel het lot op Achan, de zoon van Carmi; en Jozua vroeg hem: „Wat hebt gij gedaan?” Daar werd niet gevraagd, hebt gij iets gedaan? Want Jozua had de wet volbracht, en hij wist dat het resultaat zeker was. „Wat hebt gij gedaan?” Hij zeide niet, zooals wij heden zouden zeggen: „Wat hebt gij gedaan dat gij de stroom van de macht van God hebt tegen gehouden op ons te werken?” Achan bekende. Het was het bevel van God, dat als de soldaten van Israël in de goddelooze stad Jericho zouden komen, zouden ze niets mogen aanraken; neem geen buit van hen; en Achan zeide: „Ik zag onder den roof een schoon sierlijk Babylonisch overkleed, en tweehonderd sikkelen zilvers, en eene gouden tong, welker gewicht was vijftig sikkelen, en ik kreeg lust daartoe en heb ze verborgen in de aarde midden in mijn tent.” Jozua schijnt bijzonder zorgvuldig te zijn geweest niet enkel op een bekentenis te vertrouwen om iemand te veroordeelen, zonder feitelijke bevestiging en zond daarom mannen heen ter onderzoek naar Achan's tent. Zij keerden terug met het Babylonische kleed, het goud en het zilver. Zij hadden het gevonden zooals de schuldige het had gezegd; en Achan, met alles wat hij bezat, zijn tent en alles wat hem behoorde werd buiten het kamp gebracht in het dal Achor en daar werd hij ten doode toe gesteenigd. „Nu”, zeide de Heer, „trekt op en neem Ai;” en toen de krijgsbenden voor de stad kwamen, kwamen de mannen hun weder tegemoet om

hun slag te leveren als te voren; maar ziet, de macht des Heeren was met zijn volk, en zij overwonnen.

O, Heiligen der Laatste Dagen, wanneer wij tot den Heere bidden, met woorden, en de hemelen soms als koper voor ons zijn, laat ons onszelfen afvragen of er misschien geen gevloekte dingen in onze tent verborgen liggen. De Heere is verbonden. Indien Hij verbonden is te geven als wij gehoorzaam aan de wet zijn, is Hij ook verbonden om terug te houden als wij ongehoorzaam zijn en overtreden.

Anderszins was Hij onrechtvaardig en zou ophouden een God te zijn, want Hij kan niet onrechtvaardig wezen. De gehoorzaamheid, die iets tot stand kan brengen, moet met geheel de ziel gegeven worden, van ganscher harte, bereidvaardig, gewillig en stipt. Men zou niet wachten tot men bevolen wordt in alle zaken; en betreffende dezulken heeft de Heere gezegd, als ge lezen kunt in de acht-en-vijftigste afdeeling van Leer en Verbonden, beginnende met het zeven-en-twintigste vers:

OPENBARING AAN JOSEPH F. SMITH.

„Voorwaar zeg Ik, dat de menschen ijverig zouden zijn in een goed werk, en vele dingen uit hun eigen vrijen wil doen, en veel gerechtigheid teweeg brengen; want de macht is in hen, waarin zij voor zichzelf kunnen kiezen. En in zooverre de menschen goed doen zullen zij geenszins hun loon verliezen.

Doch hij die niets doet totdat het hem geboden wordt, en een gebod met twijfelachtig hart ontvangt, en hetzelfde met traagheid onderhoudt, dezelve wordt verdoemd. Wie ben Ik die den mensch maakte, zegt de Heere, die hem welke Mijne geboden niet gehoorzaamd onschuldig wil houden?

Wie ben Ik, zegt de Heere, die beloofd en niet vervuld heb? Ik gebied en de menschen gehoorzamen niet, Ik herroep en zij ontvangen de zegeningen niet;

Dan zeggen zij in hunne harten, dit is het werk des Heeren niet, want Zijne beloften worden niet vervuld. Doch wee dezulken, want hunne vergelding wacht hun omlaag en niet van omhoog.”

Een der werkelijk groote poëten in de Engelsche taal schreef een regel welke een groote onwaarheid uitdrukt, en toch wordt die regel aangehaald en verkeerd gebruikt, dag bij dag. Het was Pope, in zijn meesterlijk vertoog van den mensch, die schreef: Orde is de eerste wet des hemels”. Ik kan het niet gelooven. Orde is een resultaat van gehoorzaamheid aan de wet, en kan daarom niet eerst zijn.

Orde komt als gevolg van de gehoorzaamheid, en is daarom niet oorspronkelijk of eerst. Wij komen dicht bij de waarheid als we zeggen, als eerst geuit door een hedendaagsch profeet: „Gehoorzaamheid is de eerste wet in den hemel.” De Heere God almachtig is

gehoorzaam aan iedere wet van rechtvaardigheid en gerechtigheid, rechtschapenheid, en waarheid, en daarom is Hij God.

Ik vrees dat sommigen van u mogen denken dat ik niet spreek in harmonie met den geest van den tijd. Onze natie is onder wapens, is opgestaan in haar macht, heeft hare zonen en dochteren tot den dienst geroepen tot omverwerping van het blinde gehoorzaamheid-systeem, welke in het woord, dat heden op ieders tong ligt, „Autocratie,” is omschreven. De gehoorzaamheid betrokken in alleen-heerschappij is deze: Gehoorzaam of gij zult gestraft worden. De gehoorzaamheid onder de wet van God is deze: Gehoorzaam en gij zult gezegend worden. Wij maken de fout soms om vrijheid te beschouwen als vrij te zijn van de noodzakelijkheid van gehoorzaamheid. Wie zijn de vrije menschen die uwe straten bewandelen vandaag, onbevreesd, niet vrezende om in elke schaduw een dienaar der wet te zien? De gehoorzamen, dezen die de wet nakomen, en door die volbrenging hebben zij vrijheid.

AUTOCRATIE KOMT VAN SATAN.

Alleen-heerschappij is des duivels tegenwerk van eene echte gods-regeering. Onder de Goddelijke wet werkt gehoorzaamheid blijdschap; zij brengt haar eigen belooning. Wij zijn gelast om gehoorzaam te zijn aan de wetten des lands, van de staat, van de gemeenschap waarin we leven, om de gevestigde regeeringen te eerbiedigen; en, toch, met al die opleiding, ik herhaal het, zijn er sommigen die zeggen dat het beneden de waardigheid van denkende, verstandige wezens is, gehoorzaamheid te betoonen, in gevallen van geestelijke voorwaarden. Ik kan tot zulk een toestand niet toeschrijven dat het wat goeds bevat. Ja, er zijn velen die anarchistisch zijn in geestelijke zaken. Zij willen zichzelf een eigen vorm van regeering opzetten, hun eigen verordeningen maken, en meenen dat die van kracht zullen zijn over het graf. In gehoorzaamheid is er kracht, en God heeft een verbond gesloten met Zijne kinderen op aarde en als zij gehoorzaam willen zijn is Hij aan dat verbond gehouden. Daar is geen onzekerheid bij. Degene die de wet van God nakomt is even zeker van een plaats in Zijn koninkrijk als degene die in het tegenovergestelde geval zeker is van te worden buitengesloten; en tenzij Christus verdichtsel en valsheid sprak tot Nicodemus, zal geen mensch ingaan tenzij door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie. God werkt wonderen door de macht van gehoorzaamheid, of wij het kunnen begrijpen hoe het gedaan en hoe de macht werkt, of niet.

Ik zou willen dat geheel Israël even groot kon zijn, even machtige mannen als de eerste Patriarch van het geslacht, die, als hij bij het altaar stond, bezocht werd door een Engel, welke hem vroeg: „Waarom offert gij? Waarom geeft gij offerande?” en hij antwoordde,

met al de grootheid van de machtige man van God die hij was: „Ik weet het niet, doch de Heere heeft het mij geboden.”

Ik bid dat de geest van gehoorzaamheid tot God's wetten, welke gehoorzaamheid tot al de rechtvaardige menschelijke wetten bevat, ontwikkelen mag boven al datgene wat tot hiertoe bereikt is in de harten van niet enkel Heiligen der Laatste Dagen, maar van de wereld in 't algemeen, in den naam van onzen Heere Jezus Christus. Amen.

Rijmpreekjes.

No. 31. Overpeinzing.

't Plechtig uur van meditatie voerde me in den geest omhoog, waar een Vrouwe, vol van gratie en met eindloos-teeder oog, mij met liefdezorg bewaakte; 'k was weer in vóór-aardsche jeugd — geestes-kindertijd — en smaakte daar een wondervolle vreugd.

Mijn verbeeldingsoog aanschouwde hoe ik leefde en leerde daar: hoe mijn wezen zich ontvouwde met een ongetelde schaar. 'k Hoorde omtrent een andere wereld, als een school voor ons bereid ergens diep in 't star-bepereld alruim der Oneindigheid.

En verwondering besloop mij, wat die nieuwe school mocht zijn; onrust-vleugje, vaag, bekreep mij, toen men sprak van „zonde” en „pijn”. „Moeder”, zei ik, „op die aarde, zeg mij, is 't gevaarlijk daar? En ons gáán, heeft dat zóó'n waarde, dat wij tarten dat gevaar?”

Toen ging Moeder ons verhalen, mij en anderen daar vergaard, hoe een Echtbaar af zou dalen naar de nieuw-geschapen aard. 't Paar zou ginds veranderd worden, tijdelijk derven hoogen staat, opdat wij ons konden gorden — 't geestenheir — met stofgewaad.

't Zou een lijdensschool zijn — zeker! Maar een School der Eeuwigheid: 't is de bittere, wrange beker, die tot zoetwaardeering leidt. Elk moest toonen, zelf-aanspraaklijk, 't Licht te lieven, wáár en wis, of misschien 't bestaansnoodzaaklijk tegendeel: de Duisternis.

De aardsche proefschool was gevaarlijk — kon een proefstaat anders zijn? Vader kon toch heel bezwaarlijk buitensluiten dood en pijn, waar het doel was: eeuwig leven, glorie, eer en majesteit! Op den stroom van 't hoogste streven loeroogt schipbreuk-mooglijkheid.

Kon Geloof en Godsvertrouwen, zelfvertrouwen, flink, gezond, zich ontplooiën en ontvouwen, als er geen gevaar bestond! Kon daar zelfverloochning bloeien, kon er ware moed bestaan, als ons pijn noch dood kon moeien, als het schip niet kon vergaan!

Neen, de kroon aan gindsche transen — 's levens kroon, het hoogste goed — eischte ware levenskansen op een echten levensvloed, waar het stormgetij kon woeden, dat tot waakzaam werken dwingt; waar met dulden, lijden, bloeden, men den storm zijn prooi ontwingt!

Waren we aanstonds als in kerkers, toch, zoo troostte Moeder ons, werden wij Gods medewerkers, Vaders heiltaak-compagnons. 't Werk dat God slechts kon verrichten, val-ontheffing, dat deed God; maar een elk kreeg eigen plichten, eigen werk in eigen lot.

En ook dáárin wilde ons schragen, sterken, Vaders goede Geest. Wie dorst zóó den tocht niet wagen! Wie, wie was er nog bevreesd! En een nooitgekende ontroering trilde diep door mijn gemoed: heilige geestdrift, zielsvervoering, zette heel mijn zijn in gloed!

't Was alleen een meditatie, maar die 'k woog en weder woog. Doch hoe 't zij; vaak, vol van gratie, staat een Vrouwe voor mijn oog — 't zielsoog — die mij moed komt geven, wondre moed en groote troost: neen, niet droevig is dit leven, als Haar glimlach 't overbloost!

Salt Lake City, Utah.

FRANK I KOOYMAN.

Van over den Oceaán.

Geliefde Broeders en Zusters van Harlingen.

Ik heb de Redactie van *De Ster* verzocht door middel van genoemd blaadje onze welgemeende groeten aan u over te brengen.

Ik ben in Almenum geboren en heb het grootste gedeelte van mijn jeugd in Harlingen doorgebracht. Het was op 25-jarige leeftijd, na twee jaar getrouwd te zijn, dat ik met mijn vrouw het Evangelie omhelsde in Amsterdam.

In het jaar 1906, geholpen door mijn broer Herke Postma, vertrokken wij naar Noord-Amerika, Staat Michigan, en nadat geldelijke omstandigheden dit veroorloofden, kwamen wij in het jaar 1918 in Salt Lake City aan. Waar wij ook woonden, wij hebben overal de zegeningen van het Evangelie genoten, doch de grootste zegening hebben wij ontvangen toen wij op 17 October 1919 door den Tempel gingen, waar wij getrouwd zijn voor tijd en eeuwigheid en onze kinderen aan ons verzegeld kregen. Wij gevoelen door dat werk de groote verantwoordelijkheid, die op ons rust, om voor onze geliefde dooden te werken en als Heilanden op den Berg Zions te staan. Wij hebben geleerd dat er geen grootere schat op aarde is dan een getuigenis te bezitten dat God leeft, dat Jezus is de Verlosser der wereld en dat Joseph Smith inderdaad een Profeet van God was.

Ten slotte wensch ik U te zeggen, mijne broeders en zusters, wees getrouw in het Evangelie en help de zendelingen het Evangelie te vestigen in Harlingen.

Na hartelijke groeten,

Uw broeder en zuster in het Evangelie,

JAN POSTMA en Echtgenoot.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
J. J. VAN LANGEVELD.

Toespraak,

gehouden door Charles W. Nibley, Presideerend Bisschop van de Kerk, in den Tabernakel te Salt Lake City.

Men vraagt mij iets te zeggen, wat voor mij op dezen gedenkdienst voor wijlen president Joseph F. Smith, een moeielijke taak is. Ik kende hem van zeer nabij. Twee en veertig jaren geleden, riep hij mij hem te vergezellen naar Liverpool, Engeland, en daar de zorg op mij te nemen onder zijn leiding van het zakelijk gedeelte der Europeesche zending. Van af dien dag tot op den dag van zijn dood leerde ik hem van nabij kennen. Ik ken zijn geschiedenis, ik ken zijn familie en heb in zijn tehuis geleefd als een lid der familie; en zoo kan ik er van spreken hem te kennen.

Joseph F. Smith was een man uit duizenden. Er was er geen gelijk hij. In zijn eigen omgeving, in zijn leven en werken geloof ik niet dat hij zijns gelijken vindt. Ik weet dat het geveleid klinkt en ik wil geen vergelijkingen maken met anderen, doch voor mij was hij de meest goddelijke, de meest godvreezende en de minst menschvreezende van alle mannen die ik ooit in mijn leven heb gekend.

Hij had een volmaakte kennis van de waarheid van het groote werk der laatste dagen. Hij heeft veel ervoor moeten verduren, veel er voor opgeofferd, zijn vader verliezende toen hij nog geen zes jaar oud was en zijn moeder toen hij twaalf of dertien jaar oud was, alleen, bij wijze van spreken, door de wereld gaande, met vrienden die zijn ouders hadden gekend, om voor hem te zorgen. President Young nam hem onder zijn hoede, of ten minste hield een waakzaam oog over hem, en zond de jongen op vijftien-jarige leeftijd op zending naar de Sandwich Islands.

Ik hoorde hem vertellen hoe, reizende door de zuidelijke staten naar Los Angeles, zij gevolgd werden door een bende hongerige Indianen, dit kleine zendingsgezelschap, waaronder John T. Caine, die ons placht te vertegenwoordigen in het Congres, William W. Cluff, en vijftien anderen. Zij waren op weg in de woestenij bij Los Vegas, en de Indianen werden lastig. Joseph F. Smith en een ander van het gezelschap, ik ben vergeten wie, waren wat langzaam met het zadelen van hun paarden en de anderen reden weg, deze twee achterlatende. De Indianen werden, toen zij zagen dat het grootste gedeelte van het gezelschap vertrok, stoutmoediger en Joseph F. Smith zijn paard

zadelend, de riem willende aantrekken keek in den loop van zijn eigen geweer. Een Indiaan had het geweer van het zadel gegrepen en richtte het nu op hem. De jongen die sterk was en een athleet, glimlachte slechts; doch bliksemsnel onder den nek van zijn paard doorgaand, greep hij den Indiaan beet, die eerst voorwende te willen spelen, en ontwong hem het geweer.

Ik haal dit aan om de onbevreesheid van den jongen man aan te toonen. Nooit kende ik een moediger man. Niemand kon hem verschrikken of ontmoedigen. Indien hij zeker was recht te hebben weerstond hij de geheele wereld.

Op zending naar de Sandwich eilanden, ontmoette hij ernstige moeilijkheden. Ik herinner onze reis over de eilanden en terwijl wij voorbij de verschillende eilanden voeren, wees hij zekere plaatsen aan: „daar leefde ik zoolang in een stroohut”, welke afbrandde of welke vernield werd door den vloed. Hier was een andere plaats waar hij ziek was geweest en waar het goede Hawaiische volk hem had opgepast. Deze en andere ervaringen vertelde hij mij terwijl wij verder reisden; allen, als ik tijd had ze te vertellen, zouden het geloof vermeerderen en inspireerend werken en die u de flinkheid zouden aanwijzen van den jongen, want hij was toen vijftien of zestien jaar oud.

Hij verbleef op de eilanden tot hij negentien jaar oud was, waarna hij terugkeerde op bevel van president Young. Een later geval, toen wij de haven van Honolulu bereikten, werden wij ingehaald door het „Koninklijk Hawaiiansche Muziekkorps”. Dit muziekkorps had instructies naar het „Mormoonsche” vergaderlokaal te gaan, een voorname plaats in de stad Honolulu en speelde vóór het volk ter eere van president Smith en zijn gezelschap. Verder op den dag, nadat wij vergaderd waren in het lokaal, Smith met dezen en genen in hun moedertaal sprak en met allen handdrukken wisselden, werd een oude Hawaiiansche vrouw binnengeleid, strompelend, blind, geleid omdat zij niet zien kon. Op het moment dat hij haar zag, keerde hij allen den rug toe en liep vlug naar deze oude inlandsche vrouw. Zij riep; „Iosepa, Iosepa” — Joseph, Joseph, haar Joseph. Vlug liep hij op haar toe, nam haar in zijn armen en terwijl tranen langs zijn gelaat liepen, zeide hij; „Mama, Mama, mijn beste oude Mama”. Hij keerde zich tot mij, zijn tranen afvegende en zeide: „Charlie, zij paste mij op toen ik ziek was, meer dan vijftig jaar geleden, hier is zij nu; zou ik haar niet zegenen en liefhebben?”

Van moed tot teederheid, want de moedigsten zijn altijd de teedersten. Welk een adeldom en grootheid van karakter kunnen wij niet verwachten tusschen deze twee uitersten.

Wij weten allen wat voor man hij was in het onderhouden en opvoeden van een groote familie. Een man wordt gekend door het werk dat hij voortbrengt. Geef hem een gelegenheid en wij zullen

zien wat hij er mee kan doen, als hij zijn best doet. Joseph F. Smith deed altijd zijn best. Hij was rechtvaardig en de vriendelijkste man die ik ooit kende; de zachtste en meest liefhebbende man voor kinderen. Ik zag hem, toen een van zijn kinderen ziek was, heen en weer wandelen gedurende vele uren des nachts met de baby in zijn armen, het verzorgende en verplegende, beter dan ik menig moeder voor haar kind zag zorgen.

Hij was een man in alle opzichten. Ik zou niet weten waar zijns gelijke te vinden. Men kan zich voorstellen welk een verlies het voor mij is als ik u zeg dat ik meer dan veertig jaar met president Joseph F. Smith heb samengewerkt. Bij tijden gevoel ik mij alleen. Zooals president Grant dezen morgen in den tabernakel zeide, heeft de Kerk geen twee predikers van rechtvaardigheid opgeleverd zooals hij en zijn zoon Hyrum M. Ik onderschrijf deze meening ten volle. Hij was een man van God, een man wiens voorbeeld mij trof en inderdaad, als hij er niet was geweest weet ik dat ik het weinige dat ik heb gedaan niet zou hebben volbracht. In zeker opzicht was hij mijn leidsman. Ik aanbad hem niet, ik aanbid slechts God en dat tracht ik te doen met geloof, maar hij stond nader tot God, de meest goddelijke man die ik kende. Zoo is mijn getuigenis betreffende Joseph F. Smith. Ik heb zijn herinnering lief en eerbiedig zijn naam. Er is niets dat ik niet zou willen doen voor hem of de zijnen en zoo gelijk tracht ik mijn broeders en zusters lief te hebben, met denzelfden geest als hij de broeders en zusters liefhad en het volk der wereld even goed, want hij was niet bekrompen.

Sommigen beweren dat Joseph F. Smith bekrompen was van gedachten. Zijn begrip en kijk op de dingen waren het breedst, meest uitgestrekt en meest verheven welke een mensch kan hebben. Hij kon de toekomstige dingen volkomen begrijpen. Hij wist welke belooning was weggelegd voor hen die God dienden en zijne geboden onderhielden. Hij was zoo van de beginselen der Kerk doordrongen dat zij als een deel van hemzelf waren. Het was heel natuurlijk voor hem een Heilige der Laatste Dagen te zijn en hij was gewillig voor het werk opofferingen te maken en hij deed dat ook. Zonder vader, zonder moeder, offerde hij zooveel op als de Heer van hem verlangde. Mogen wij, mijn broeders en zusters, iets van dien geest in onze harten bezitten, opdat wij gewillig mogen zijn voor God te zeggen;

„Ik zal gaan waar Gij wilt dat ik gaan zal,

Ik zal werken waar Gij wilt dat ik werken zal,

Ik zal trachten te zijn wat Gij wilt dat ik zijn zal.”

Indien wij dit in onze harten hebben, zullen wij opgroeien in een nederige manier en in kleinen graad gaan gelijken op deze, de edelste der mannen die ik kende, Joseph F. Smith.

JAN DE GRAAF.

Een tempel ingewijd.

De inwijding van den tempel te Laie, Hawaii, heeft plaats gehad. President Heber J. Grant, President Anthon H. Lund, Apostel Rudger Clawson, de Presideerende Bisschop C. W. Nibley, Stephen L. Richards en Arthur Winter vertrokken de vorige maand naar Hawaii, om aan de dedicatie van dezen tempel deel te nemen. Het gezelschap werd met groote blijdschap door de leden der Kerk en vrienden aldaar ontvangen. Zij werden met bloemen overladen en feestelijk onthaald.

Volgens de ontvangen telegrammen had de dedicatie op Dankdag, Donderdag 27 November, plaats, alhoewel Zondag 30 November voor de plechtigheid bepaald was. Daar de zaal waar de samenkomsten gehouden worden, slechts ruimte verschaft voor 350 personen, is het noodig geweest de plechtigheid eenige malen te herhalen, daar omtrent 1500 personen toestemming hadden verkregen om tegenwoordig te zijn. Bijzonderheden zijn nog niet bekend.

Deze tempel, welke omtrent 375.000 gulden heeft gekost, is te Laie, veertig mijlen van Honolulu, op het eiland Oahu gebouwd. Het gebouw staat op een heuvel en is door een prachtigen tuin omgeven. Deze tempel is de zevende door de Heiligen der Laatste Dagen gebouwd. De eerste tempel staat te Kirtland, Ohio, doch is op heden niet het eigendom der Kerk. De tempel te Nauvoo, Illinois, is verbrand en de door het vuur geteisterde muren zijn later door een tornado geheel vernield. De vier andere tempels staan te Salt Lake City, Logan, St. George en Manti, Utah. Verder is een andere tempel te Cardston, Alberta, Canada, in aanbouw. Vermoedelijk zal spoedig een tempel in Arizona gebouwd worden.

De inwijding van den tempel in Hawaii geeft getuigenis van 70 jaren zendingswerk door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen aldaar verricht.

Op 12 December 1850, slechts drie jaren na de aankomst der „Mormonen” in Utah, arriveerde het eerste gezelschap „Mormoonsche” zendelingen te Hawaii. Tot dit gezelschap behoorde wijlen George Q. Cannon, later een raadgever in het Eerste Presidentschap der Kerk, die eenige jaren aldaar vertoefd heeft, de taal der inboorlingen goed geleerd heeft en het Boek van Mormon in Hawiian vertaalde.

De overleden President der Kerk, Joseph F. Smith, vertrok in 1854 als zending daar heen. Hij was toen 16 jaren oud en bleef vier jaren in dat zendingsveld arbeiden. In 1886 vertrok hij wederom naar deze eilanden en bleef toen twee jaren aldaar. Twintig jaren geleden bezocht President Smith andermaal Hawaii. In 1916 ging hij wederom daar heen en de grond waarop de tempel staat werd 1 Juni van dat jaar door hem voor het bouwen van een tempel ingewijd. Bij die plechtigheid waren ook Apostel Reed Smoot en Bisschop C. W. Nibley

tegenwoordig. Het laatste bezoek werd door President Smith in Mei 1917 aan Hawaii gebracht. Toen was men bezig met het schilderwerk van het gebouw.

Tegenwoordig heeft de Kerk meer dan 50 plaatsen op de verschillende eilanden waar godsdienstoefeningen worden gehouden. Het aantal leden der Kerk onder de inboorlingen bedraagt omtrent 10,000. De Kerk heeft vele eigendommen aldaar die groote waarde hebben. De leden der Kerk zijn verheugd dat een tempel gebouwd is, zoodat zij nu geregeld het tempelwerk kunnen verrichten.

Smart.

Hoe heb ik geweigerd, bevochten, gebeden,
 Hoe heb ik oneindig, ontzettend geleden
 Door 't niet willen gelooven aan 't Godsbestaan;
 Als 'n geweldige storm is 't tot mij gekomen,
 Verontrustend mijn slaap door ontzettende droomen,
 Droomen, die toonden de werkelijkheid aan.
 Door onrust verteerd, tot wanhoop gedreven,
 Gebukt door 't ontwaakte geweten met schuld.
 Na jaren van ong'loof, van twijfelend leven,
 Van zoeken naar licht, door nev'len omhuld.
 En veel wat mij lief was werd door U mij ontnomen,
 Tot delging misschien van mijn zeer zware schuld.
 Tot er een glimpje van licht is gekomen,
 Mijn zoeken niet langer in duister gehuld.
 Gij dreeft mij, O, God! in de richting der waarheid,
 Bij menschen, door allen bespot en gehoond;
 Zij brachten door U mij tot licht en tot klaarheid,
 Zij hebben zich ware Christenen getoond.
 Zij hebben gegeven zich als Christ'nen zonen,
 Vol liefde voor d'naaste, zelfs hun leven gebracht,
 O, dat ik nog eenmaal door deze „Mormonen,”
 Zoo gehaat en verguisd, bespot en veracht,
 O dat ik nog eens door deze, Gods zonen,
 Tot *Vrede en Zaligheid* worden gebracht!

J. BUTT.

Het kinderbureau te Washington van het Departement van den Arbeid.

In 1912 werd door het Congres een wet aangenomen, om een Kinderbureau op te richten, als onderdeel van het Departement van den Arbeid. Dit bureau bestudeert alle zaken betrekking hebbende op kindervelvaart onder alle standen des volks, onderzoekt deze en geeft verslag daarvan. In de zeven jaren, dat het kinderbureau bestaat, heeft het veel kennis over de kinderen in de Vereenigde Staten verzameld. In de eerste plaats heeft het getracht te weten te komen, waarom zooveel kinderen sterven vóór ze een jaar oud zijn. Ten minste 300,000 van de kinderen, die elk jaar in de Vereenigde Staten geboren worden, sterven voor ze een jaar oud zijn. Hoe komt dat? De werkers van het Kinderbureau zijn in stad en land gegaan, om een antwoord op deze vraag te vinden. Zij hebben de gezinnen, waar de kinderen geboren worden, bezocht en de levensvoorwaarden, waaronder de kinderen leven en sterven, bestudeerd. Wat ze geleerd hebben is uitgegeven in rapporten, waaruit blijkt, dat de meeste toestanden, waardoor kinderen sterven, in plaats van tot gezonde menschen op te groeien, te voorkomen zijn; dat dus een groot aantal kinderen gered kan worden, indien zij en hunne moeders behoorlijk verzorgd worden. Het Kinderbureau heeft ook bestudeerd de voorwaarden, waaronder kinderen werken en spelen en aandacht geschonken aan de zorg voor de geestelijk achterlijken en die van misdadige neigingen. Ook heeft het bulletins uitgegeven over de wetgeving aangaande kinderen, werkzaamheden voor kindervelvaart in de Vereenigde Staten en andere landen en ook raadgevingen aan buurtschappen, om plaatselijk voor de welvaart der kinderen te zorgen. Een serie van boekjes met raadgevingen voor moeders over de zorg voor zichzelf en hunne kinderen is ook door het bureau verspreid. Het bureau verzamelt alle mogelijke informatie over kinderen.

In het begin van het tweede jaar begon het bureau een campagne voor kindbescherming, om duidelijk te maken, dat het kind in oorlogstijd en in vreedstijd beschermd dient te worden. Een programma werd opgesteld dat in elke gemeenschap ingevoerd zou moeten worden. Ten eerste: Openbare bescherming van moeder en kind. Ten tweede: Een voldoende inkomen voor elk gezin, om de moeder thuis te doen zorgen voor de kinderen in plaats van uit werken te gaan. Ten derde: Volledige schooltijd voor elk kind van den schoolgaanden leeftijd en bescherming en leiding voor arbeidende kinderen. Ten vierde: Het voorzien in gelegenheden tot uitspanning voor alle kinderen en jongelingen. Bijna elke moeder in de Vereenigde Staten heeft gehoord van het wegen en meten der kinderen, om te zien of de kinderen behoorlijk groeien. Ook hebben de meeste moeders

gehoord van de beweging om de kinderen den vollen tijd in school te houden en zoo lang mogelijk, zoodat de kinderen betere gelegenheden hebben in de toekomst. Het „Kinderjaar” werd door samenwerking van verschillende vereenigingen ondernomen. Doktoren, verpleegsters, onderwijzers, buurtschapwerkers — elkeen wien de belangen der kinderen ter harte ging — nam deel aan deze poging om in de maatschappij een betere plaats te maken voor de kinderen om op te groeien. Als gevolg van de werkzaamheden van het bureau kunnen we wijzen op gezondheidsmiddelpunten voor kinderen, meer publieke verpleegsters, nieuwe speeltuinen, betere wetten voor kindbescherming. Ook wordt het bewustzijn levendig, dat elke gemeenschap iets behoort te doen ten bate der kinderen. Het Kinderbureau heeft uitgegeven als gids „Minimum Standards of Child Welfare,” die de minimum vereischen voor kindervelvaart aangeven.

„Vroolijkheid is Gods medicijn,” zegt een wijs schrijver; „iedereen moest er zich in baden. Drukkende zorgen, vervelendheid, angst, alle roest des levens, moet worden gladgeschuurd door de olie der vroolijkheid.” Ze is beter dan amaril. Iedereen moest er zich mee schuren. Een mensch zonder vroolijkheid staat gelijk aan een wagen zonder veeren, waarin men op onzachte wijze wordt dooreengeschud door iederen steen, waarover hij heengaat. Een mensch die vroolijk is, heeft veel van een rijtuig met veeren, waarin men over de ruwste wegen kan rijden, zonder iets anders dan een aangename schommeling te gevoelen.

Zeer zeker zouden wij, bij het opsporen van de oorzaak der gemelijkheid in ons gebeente, behalve bij dyspepsie, terug moeten gaan naar onze Puriteinsche (Calvinistische) voorvaderen, die zuchten bij het verrichten hunner godsdienst-oefening, en die ter eere Gods gezichten trokken zoolang als een ellemaat. Het waren menschen, die „melancholie zogen uit een lied, zooals een wezel eieren uitzuigt.”

Maar wij zijn gekomen tot een nieuw en beter begrip van den godsdienst van Christus. God wordt geëerd, niet door zuchten en kermen, maar door dankzegging, en elke goede gedachte en elke goede daad is van nature verwant met vroolijkheid en opgeruimdheid.

„WORSTELLEN EN OVERWINNEN.”

AAN ONZE LEZERS!

Daar er steeds Sterlezers zijn, welke vergeetachtig zijn in het betalen van hun abonnementsgeld, zijn wij zoo vrij er even de aandacht op te vestigen, dat deze gelden kunnen voldaan worden bij den President van elke vertakking onzer Kerk. Ook de Zendingen zijn gaarne bereid abonnementsgeld in ontvangst te nemen. Zij, die buiten de verschillende vertakkingen wonen, worden verzocht postwissel te zenden aan de Nederlandsche Zending, Crooswijksche Singel 7B, Rotterdam. Bij nalatigheid zal *De Ster* niet meer worden toegezonden.

Buitengewone Vergadering

Op Dinsdag 20 Januari l.l. werd te Workum (Fr.) een openbare vergadering gehouden, waar voor een aandachtig gehoor de beginselen van het Evangelie werden uiteengezet. Sprekers waren Ouderlingen Hendrik de Boer van Harlingen, en Zendingen Oswald Brainich en Herbert E. Williams, beiden van Groningen. Ongeveer tweehonderd personen waren aanwezig, wat voor een plaatsje als Workum van groote belangstelling blijk geeft.

Veel vraag was er naar boeken, die gaarne tegen drukkersprijs werden afgestaan, terwijl tevens vele tractaten gratis werden uitgereikt.

Overleden.

Te Leeuwarden overleed 25 December l.l. aan bloedvergiftiging Broeder Siebe Jasper. Hij werd te Groningen gedoopt op 15 April 1899 door Ouderling R Jans en bevestigd door Ouderling Hyrum Stand.

INHOUD.

Redevoering door Apostel James E. Talmage	Blz. 33	Een tempel ingewijd	Blz. 44
Zaligheid bevestigd op gehoorzaamheid aan Gods weiten	„ 35	Smart	„ 45
Rijmpreekjes	„ 39	Het kinderbureau te Washington	„ 46
Van over den Oceaan	„ 40	Aan onze Lezers	„ 48
Toespraak door Charles W. Nibley	„ 41	Buitengewone Vergadering	„ 48
		Overleden	„ 48

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—

Afzonderlijke nummers 15 cent.